

Euroopan unionin virallinen lehti

L 60 I

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

61. vuosikerta

2. maaliskuuta 2018

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/302,

annettu 28 päivänä helmikuuta 2018,

perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta voitaisiin hyödyntää sisämarkkinoiden koko potentiaali alueena, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla muun muassa tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus on taattu, valtioiden asettamien esteiden poistaminen pelkästään jäsenvaltioiden välisin toimin ei riitä. Tällaisen esteiden poistamisen voivat mitätöidä yksityiset osapuolet, jotka asettavat sisämarkkinavapauksien kanssa ristiriidassa olevia esteitä. Näin tapahtuu, kun yhdessä jäsenvaltiossa toimivat elinkeinonharjoittajat estävät sellaisten toisten jäsenvaltioiden asiakkaiden, jotka haluavat toteuttaa rajat ylittäviä liiketoimia, pääsyn verkkorajapintoihinsa, kuten verkkosivuille ja sovelluksiin, tai rajoittavat sitä (tästä käytännöstä käytetään nimitystä maarajoitukset). Tästä on kyse myös silloin, kun eräät elinkeinonharjoittajat soveltavat erilaisia tavaroidensa ja palvelujensa saatavuutta koskevia yleisiä käyttöehtoja toisista jäsenvaltioista tuleviin asiakkaisiin sekä verkossa että verkon ulkopuolella. Vaikka tällainen erilainen kohtelu voisi joissain tapauksissa olla objektiivisesti perusteltua, muissa tapauksissa joidenkin elinkeinonharjoittajien käytännöt epäävät sellaisilta asiakkailta, jotka haluavat toteuttaa rajat ylittäviä liiketoimia, mahdollisuuden saada tavaroita tai palveluja tai rajoittavat sitä, tai jotkut elinkeinonharjoittajat soveltavat tässä suhteessa erilaisia yleisiä käyttöehtoja, jotka eivät ole objektiivisesti perusteltuja.
- (2) Sille, miksi yritykset ja erityisesti mikroyritykset ja pienet ja keskiuuret yritykset (pk-yritykset) soveltavat erilaisia yleisiä käyttöehtoja, on moninaisia syitä. Useissa tapauksissa poikkeavat oikeudelliset ympäristöt, asiaan liittyvä oikeudellinen epävarmuus, sovellettavaan kuluttajansuojalainsäädäntöön liittyvät riskit sekä ympäristö- tai merkintälainsäädäntö, verotukselliset ja rahoitukselliset seikat, toimituskustannukset tai kielivaatimukset lisäävät elinkeinonharjoittajien haluttomuutta solmia kauppasuhteita toisista jäsenvaltioista tuleviin asiakkaisiin. Toisissa tapauksissa elinkeinonharjoittajat jakavat sisämarkkinat keinotekoisesti sisäisten rajojen mukaan ja haittaavat

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 93.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. helmikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 27. helmikuuta 2018.

tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta ja siten rajoittavat kuluttajien oikeuksia ja estävät heitä hyötymästä laajemmasta valinnanvapaudesta ja parhaista mahdollisista ehdoista. Tällaiset syrjivät käytännöt vaikuttavat huomattavasti rajat ylittävien liiketoimien suhteellisen alhaiseen määrään unionissa, myös sähköisen kaupankäynnin alalla, ja estävät sisämarkkinoiden kasvumahdollisuuksien täysimääräisen toteutumisen. Näin ollen tällä asetuksella olisi määriteltävä selkeästi tilanteet, joissa tällainen erilainen kohtelu ei ole perusteltua, ja siten luotava selvyyttä ja oikeusvarmuutta rajat ylittävän kaupan kaikille osapuolille ja varmistettava, että syrjimättömyyssääntöjä voidaan soveltaa ja niiden täytäntöönpanoa voidaan valvoa tehokkaasti kaikkialla sisämarkkinoilla. Perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen poistaminen voisi edistää kasvua ja lisätä kuluttajan valinnanmahdollisuuksia kaikkialla sisämarkkinoilla.

- (3) Tällä asetuksella pyritään puuttumaan tiettyihin perusteettomiin maarajoituksiin ja poistamaan näin yksi sisämarkkinoiden toimintaa haittaavista esteistä. On kuitenkin otettava huomioon, että monet erot jäsenvaltioiden lainsäädännössä, kuten erot, joiden syynä ovat erilaiset kansalliset vaatimukset tai vastavuoroisen tunnustamisen tai yhdenmukaistamisen puuttuminen unionin tasolla, aiheuttavat yhä merkittäviä rajat ylittävän kaupan esteitä. Nämä esteet aiheuttavat edelleen sisämarkkinoiden hajanaisuutta ja saavat usein elinkeinonharjoittajat käyttämään maarajoituksia. Siksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi edelleen purettava näitä esteitä markkinoiden hajanaisuuden vähentämiseksi ja sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseksi.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY⁽¹⁾ 20 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät unioniin sijoittautuneet palveluntarjoajat kohtele palvelujen vastaanottajia eri tavalla näiden kansallisuuden tai asuinpaikan perusteella. Tällä säännöksellä ei ole kuitenkaan täysin onnistuttu torjumaan syrjintää eikä se ole vähentänyt riittävästi oikeudellista epävarmuutta. Tällä asetuksella pyritään selvittämään edelleen direktiivin 2006/123/EY 20 artiklaa määrittelemällä tietyt tilanteet, joissa kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa erilaista kohtelua ei voida perustella kyseisen säännöksen nojalla. Jos tämä asetus kuitenkin on ristiriidassa direktiivin 2006/123/EY kanssa, olisi sovellettava tätä asetusta. Lisäksi perusteettomia maarajoituksia ja muita kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvia syrjinnän muotoja voi syntyä sellaisten toimien johdosta, joita toteuttavat kolmansiiin maihin sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat; nämä eivät kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan.
- (5) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja vapaan liikkuvuuden edistämiseksi kaikkialla unionissa ilman kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää tarvitaan siis tässä asetuksessa vahvistettuja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka muodostavat valikoituja kysymyksiä koskevan selkeän, yhdenmukaisen ja toimivan sääntökokonaisuuden. Näillä toimenpiteillä olisi pyrittävä laajentamaan asiakkaan valinnanmahdollisuuksia ja parantamaan tavaroiden ja palvelujen saatavuutta, mutta samalla olisi otettava asianmukaisesti huomioon elinkeinonharjoittajien vapaus järjestää kaupallinen toimintansa unionin oikeutta ja kansallista lainsäädäntöä noudattaen.
- (6) Tällä asetuksella pyritään ehkäisemään asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuva syrjintä, mukaan lukien perusteettomat maarajoitukset, elinkeinonharjoittajan ja asiakkaan välisissä rajat ylittävissä liiketoimissa, jotka liittyvät tavaroiden myyntiin ja palvelujen tarjontaan unionissa. Siinä pyritään puuttumaan sekä suoraan että välilliseen syrjintään. Näin ollen sillä pyritään kattamaan myös muihin erotteluperusteisiin perustuva perusteeton erilainen kohtelu, joka johtaa samaan lopputulokseen kuin suoraan asiakkaan kansallisuuteen tai asuinpaikkaan, riippumatta siitä, oleskeleeko kyseinen asiakas pysyvästi tai väliaikaisesti toisessa jäsenvaltiossa, tai sijoittautumispaikkaan perustuvien perusteiden soveltaminen. Tällaisia muita perusteita voidaan soveltaa erityisesti sellaisten tietojen perusteella, jotka ilmaisevat asiakkaan fyysisen sijainnin, kuten verkkorajapintaan tultaessa käytetty IP-osoite, ilmoitettu tavaroiden toimitusosoite, valittu kieli tai jäsenvaltio, jossa asiakkaan maksuväline on annettu.
- (7) Tässä asetuksessa säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia ei olisi sovellettava tilanteisiin, jotka ovat täysin jonkin jäsenvaltion sisäisiä ja joissa kaikki liiketoimen merkitykselliset osatekijät, erityisesti asiakkaan tai elinkeinonharjoittajan kansallisuus, asuin- tai sijoittautumispaikka, liiketoimen toteuttamispaikka, liiketoimessa tai tarjouksessa käytetyt maksuvälineet sekä verkkorajapinnan käyttö, rajoittuvat yhteen jäsenvaltioon.
- (8) Eräät elinkeinonharjoittajia haitanneet sääntelystä johtuvat ja hallinnolliset esteet on poistettu unionissa tietyillä palvelusektoreilla direktiivin 2006/123/EY täytäntöönpanon myötä. Näin ollen aineellisen soveltamisalan suhteen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

olisi varmistettava yhdenmukaisuus tämän asetuksen ja direktiivin 2006/123/EY välillä. Siten tätä asetusta olisi sovellettava muun muassa muihin kuin audiovisuaalisiin sähköisesti suoritettaviin palveluihin, joiden keskeinen piirre on pääsyn tarjoaminen tekijänoikeudella suojattuihin teoksiin ja muuhun suojattuun aineistoon ja niiden käytön mahdollistaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä asetuksessa säädetyn erityispoikkeuksen soveltamista ja tämän poikkeuksen myöhempää arviointia tässä asetuksessa säädetyllä tavalla. Audiovisuaaliset palvelut, mukaan lukien palvelut, joiden pääasiallinen tarkoitus on pääsyn tarjoaminen urheilutapahtumiin liittyviin lähetyksiin ja joita tarjotaan alueellisten yksinoikeuslisenssien pohjalta, jätetään tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Vähittäisrahoituspalvelujen, myös maksupalvelujen, käyttö olisi samoin jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle, ellei tässä asetuksessa vahvistetuista maksujen syrjimättömyyttä koskevista säännöksistä muuta johdu.

- (9) Syrjintää voi esiintyä myös kuljetusalan palveluissa, etenkin matkalippujen myynnin osalta. Tältä osin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1008/2008 ⁽¹⁾, (EU) N:o 1177/2010 ⁽²⁾ ja (EU) N:o 181/2011 ⁽³⁾ kuitenkin sisältyy jo laajoja syrjintäkieltoja, jotka kattavat kaikki syrjivät käytännöt, joihin tällä asetuksella pyritään puuttumaan. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1371/2007 ⁽⁴⁾ on tarkoitus muuttaa tämän suuntaisesti lähitulevaisuudessa. Tästä syystä ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi direktiivin 2006/123/EY soveltamisalan kanssa kuljetusalan palvelut olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (10) Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa pakettia, joka yhdistää useita palveluja, tai pakettia, joka yhdistää tavaroita ja palveluja, ja yksi tai useampi näistä palveluista yksittäin tarjottuna kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaan ja osa palveluista taas ei, elinkeinonharjoittajan olisi joko noudatettava tässä asetuksessa asetettuja kieltoja koko paketin osalta tai vähintään tarjottava yksittäisinä ne palvelut, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, jos sama elinkeinonharjoittaja tarjoaa näitä palveluja asiakkaille yksittäisinä. Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa palvelua tai tavaraa yksittäisenä paketin ulkopuolella, tämän olisi voitava vapaasti päättää tällaiseen paketin ulkopuoliseen palveluun tai tavaraan sovellettavasta hinnasta, kunhan elinkeinonharjoittaja ei sovelle eri hinnoittelua kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä.
- (11) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa verotuksen alalla sovellettavien sääntöjen soveltamiseen, kun otetaan huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa (SEUT) määrätään erityisestä oikeusperustasta veroasioihin liittyville unionin tason toimille.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ⁽⁵⁾ mukaan sellaiseen sopimukseen sovellettavan lain valinta, jonka ovat tehneet kuluttaja ja elinkeinonharjoittaja, joka harjoittaa kaupallista tai ammattitoimintaa maassa, jossa kuluttajalla on asuinpaikka, tai joka suuntaa millä tahansa tavalla tällaista toimintaa kyseiseen maahan tai useisiin maihin kyseinen maa mukaan lukien, ei saa johtaa siihen, että kuluttaja menettää sellaisin säännöksin annetun suojan, joista sen maan lain mukaan, jossa kuluttajalla on asuinpaikka, ei voida sopimuksin poiketa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽⁶⁾ mukaan kun asia koskee kuluttajan ja sellaisen elinkeinonharjoittajan välistä sopimusta, joka harjoittaa kaupallista tai elinkeino-toimintaa siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttajalla on kotipaikka, tai joka suuntaa millä tahansa tavalla tällaista toimintaa kyseiseen jäsenvaltioon tai useisiin valtioihin kyseinen jäsenvaltio mukaan lukien, kuluttaja voi nostaa kanteen toista sopimuspuolta vastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa kuluttajalla on kotipaikka, ja kuluttajaa vastaan voidaan nostaa kanne ainoastaan näissä tuomioistuimissa.
- (13) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskeviin unionin säädöksiin, eikä erityisesti asetuksissa (EY) N:o 593/2008 ja (EU) N:o 1215/2012 vahvistettuihin sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia ja tuomioistuimen toimivaltaa koskeviin säännöksiin. Varsinkaan pelkästään sen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

tosiasian, että elinkeinonharjoittaja noudattaa tätä asetusta, ei olisi katsottava tarkoittavan, että elinkeinonharjoittaja suuntaa toimintaa kuluttajan jäsenvaltioon asetuksen (EY) N:o 593/2008 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun mukaisesti. Sen vuoksi pelkästään sitä tosiasiaa, että elinkeinonharjoittaja ei estä toisen jäsenvaltion kuluttajien pääsyä verkkorajapintaan tai rajoita sitä, ei sovelleta erilaisia yleisiä käyttöehtoja tässä asetuksessa säädettyissä tapauksissa eikä sovelleta maksutapahtumiin erilaisia ehtoja hyväksytyissä maksuvälineissä, ei olisi sellaisenaan pidettävä ”elinkeino-
harjoittajan toiminnan suuntaamisena kuluttajan jäsenvaltioon” sovellettavaa lainsäädäntöä ja tuomioistuimen toimivaltaa määritettäessä. Elinkeinonharjoittajan ei olisi myöskään pelkästään näistä syistä katsottava suuntaavan toimintaa jäsenvaltioon, jossa kuluttajalla on asuinpaikka tai kotipaikka, kun elinkeinonharjoittaja tarjoaa tietoa ja apua kuluttajalle sellaisen sopimuksen tekemisen jälkeen, joka on johtunut siitä, että elinkeinonharjoittaja noudattaa tätä asetusta.

- (14) Mitä tulee tässä asetuksessa määritellyn ”sähköisesti suoritettavien palvelujen” käsitteen merkitykseen ja soveltamiseen, on tärkeää taata oikeusvarmuus ja varmistaa, että käsite on yhdenmukainen arvonlisäveroa (alv) koskevan unionin oikeuden kanssa, jonka nojalla elinkeinonharjoittaja voi ilmoittaa alv:sta ja maksaa sen yksinkertaistetusti arvonlisäveron erityisjärjestelmän (MOSS) avulla neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁽¹⁾ ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2011⁽²⁾ vahvistettujen sijoittautumattomia verovelvollisia koskevista erityisjärjestelmistä annettujen sääntöjen mukaisesti. Nopean teknisen ja kaupallisen kehityksen vuoksi sähköisesti suoritettavien palvelujen käsite olisi määriteltävä teknologianeutraalisti viittaamalla näiden palvelujen pääpiirteisiin tavalla, joka on yhdenmukainen täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn määritelmän kanssa. Näin ollen tätä määritelmää tulkittaessa ja sovellettaessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin 2006/112/EY liitteeseen II ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 7 artiklan 2 ja 3 kohtaan ja liitteeseen I sisältyvät tarkemmat erittelyt niiltä osin kuin mainituissa säännöksissä luetellut palvelut kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (15) Syrjivät käytännöt, joita tällä asetuksella pyritään torjumaan, toteutetaan tyypillisesti sellaisilla yleisillä käyttöehdoilla, edellytyksillä ja muilla tiedoilla, jotka kyseinen elinkeinonharjoittaja on asettanut ja joita se soveltaa tai jotka on asetettu ja joita sovelletaan sen puolesta ennakoedellytyksenä kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen saannille ja jotka on saatettu yleiseen tietoon. Tällaisiin yleisiin käyttöehtoihin lukeutuvat muun muassa hinnat, maksuehdot ja toimitusehdot. Ne voidaan saattaa yleiseen tietoon elinkeinonharjoittajan toimesta tai sen puolesta eri keinoin, kuten mainoksissa julkaistuissa tiedoissa, verkkosivustoilla tai sopimusta edeltävissä asiakirjoissa tai sopimusasiakirjoissa. Tällaisia yleisiä käyttöehtoja sovelletaan, elleivät elinkeinonharjoittaja ja asiakas ole tehneet suoraan erikseen neuvoteltua sopimusta, jossa määrätään toisin. Elinkeinonharjoittajan ja asiakkaiden välillä erikseen neuvoteltuja ehtoja ei olisi pidettävä yleisinä käyttöehtoina tätä asetusta sovellettaessa.
- (16) Kuluttajat ja yritykset, erityisesti mikroyritykset ja pk-yritykset, ovat usein samassa asemassa ostaessaan loppukäyttäjinä tavaroita tai palveluja yleisin käyttöehdoin. Sen vuoksi sekä kuluttajia että yrityksiä olisi suojeltava kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvalla syrjinnällä näiden toimiessa asiakkaina tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla. Tätä suojaa ei olisi kuitenkaan ulotettava asiakkaisiin, jotka ostavat tavaroita tai palveluja niiden myöhempää jälleenmyyntiä, muuttamista, käsittelyä tai vuokraamista taikka alihankintaa varten, koska se vaikuttaisi laajasti käytettyihin yritysten välisiin jakelujärjestelmiin, joista neuvotellaan usein kahdensivaisesti ja jotka liittyvät suoraan tuotantoketjun sekä alku- että loppupään kaupallisiin strategioihin. Esimerkkejä tällaisista järjestelmistä ovat valikoiva jakelu ja yksinmyynti, joissa yleensä annetaan valmistajalle mahdollisuus valita jälleenmyyjänsä kilpailusääntöjä noudattaen. Tällä asetuksella ei sen vuoksi olisi oltava vaikutusta elinkeinonharjoittajien syrjimättömiin käytäntöihin, joilla rajoitetaan liiketoimia tai toistuvia liiketoimia, jotta voidaan estää yrityksiä tekemästä niiden sisäiset tarpeet ylittäviä hankintoja, edellyttäen, että elinkeinonharjoittajat ottavat asianmukaisesti huomioon yritysten koon tarkoituksenaan todeta, onko hankinta tehty ainoastaan loppukäyttöä varten.
- (17) Tavaroiden myyntiin tai palvelujen tarjoamiseen liittyvässä liiketoiminnassa unionissa harjoitetun syrjivän kohtelun vaikutukset asiakkaisiin ja sisämarkkinoihin ovat samat riippumatta siitä, onko elinkeinonharjoittaja sijoittautunut jäsenvaltioon vai kolmanteen maahan. Siksi ja sen varmistamiseksi, että kilpaileviin elinkeinonharjoittajiin sovelletaan tässä suhteessa samoja vaatimuksia, tätä asetusta olisi sovellettava samalla tavoin kaikkiin unionissa toimiviin elinkeinonharjoittajiin, myös verkossa toimiviin markkinapaikkoihin.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (18) Jotta voitaisiin parantaa asiakkaiden mahdollisuuksia saada tavaroiden myyntiin ja palvelujen tarjontaan sisämarkkinoilla liittyvää tietoa ja lisätä avoimuutta, myös hintojen suhteen, elinkeinonharjoittajat eivät saisi teknisiä toimenpiteitä käyttäen tai muulla tavoin estää asiakkaita pääsemästä rajoituksetta ja tasapuolisesti verkkorajapintoihin myös mobiilisovellusten muodossa asiakkaiden kansallisuuden tai asuin- tai sijoittautumispaikan perusteella. Teknisiin toimenpiteisiin, joilla estetään tällainen pääsy, voivat sisältyä erityisesti kaikki asiakkaan fyysisen sijainnin määrittämiseen käytetyt tekniikat, mukaan lukien sijainnin jäljittäminen IP-osoitteen tai maailmanlaajuisesta satelliittinavigointijärjestelmästä saatujen koordinaattien avulla. Verkkorajapintoihin pääsyä koskevaa syrjintäkieltoa ei olisi kuitenkaan tulkittava siten, että se luo elinkeinonharjoittajalle velvollisuuden harjoittaa liiketoimia asiakkaiden kanssa.
- (19) Asiakkaiden tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi ja syrjinnän välttämiseksi tässä asetuksessa edellytetyllä tavalla elinkeinonharjoittajat eivät saisi suunnitella verkkorajapintojaan tai soveltaa teknisiä toimenpiteitä niin, että asiakkaat muista jäsenvaltioista eivät voi käytännössä saattaa tilauksiaan helposti loppuun.
- (20) Eräät elinkeinonharjoittajat ylläpitävät verkkorajapinnoistaan eri versioita, jotka on suunnattu eri jäsenvaltioiden asiakkaille. Tämän olisi oltava mahdollista jatkossakin, mutta asiakkaiden ohjaaminen verkkorajapinnan yhdestä versiosta toiseen ilman heidän nimenomaista suostumustaan olisi kiellettävä. Elinkeinonharjoittajilla ei olisi oltava velvoitetta pyytää asiakkaan nimenomaista suostumusta joka kerta, kun kyseinen asiakas vierailee samalla verkkorajapinnalla. Asiakkaan annettua nimenomaisen suostumuksensa, mihin luetaan henkilökohtaiseen tiliin sovellettavan mieltymyksen ilmaiseminen, tätä nimenomaista suostumusta olisi pidettävä pätevänä kaikkia saman asiakkaan samalla verkkorajapinnalla tapahtuvia myöhempiä vierailuja varten. Asiakkaan olisi voitava peruuttaa suostumuksensa milloin tahansa. Verkkorajapinnan kaikkien versioiden olisi oltava helposti asiakkaan saatavilla kaikkina aikoina.
- (21) Joissain tapauksissa pääsyn estäminen tai rajoittaminen tai ohjaaminen verkkorajapinnan vaihtoehtoiseen versioon ilman asiakkaan nimenomaista suostumusta asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä voi olla tarpeen, jotta voidaan varmistaa sellaisten unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä unionin oikeuden mukaisesti säädettyjen vaatimusten noudattaminen, joita sovelletaan elinkeinonharjoittajaan sen seurauksena, että tämä harjoittaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa. Tällaiset lait voivat rajoittaa asiakkaiden mahdollisuutta saada tiettyjä tavaroita tai palveluja, esimerkiksi kieltämällä tietyn sisällön näyttämisen tietyissä jäsenvaltioissa. Elinkeinonharjoittajia ei olisi estettävä noudattamasta tällaisia vaatimuksia, ja siksi niiden olisi voitava estää pääsy tai rajoittaa sitä tai ohjata tietyt asiakkaat tai tietyt alueiden asiakkaat toiseen verkkorajapintaan, siinä määrin kuin se on tästä syystä tarpeellista. Tämän asetuksen ei ole millään tavalla tarkoitus rajoittaa sananvapautta eikä tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta, lehdistön vapaus mukaan luettuna, sellaisina kuin ne taataan unionissa ja jäsenvaltioissa, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 11 artiklan nojalla.
- (22) Tietyissä erityistilanteissa ei voida esittää objektiivisia perusteita minkäänlaiselle yleisten käyttöehtojen soveltamisen kautta tapahtuvalle asiakkaiden erilaiselle kohtelulle asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä, mukaan lukien kieltäytyminen tavaroiden myynnistä tai palvelujen tarjoamisesta. Näissä tilanteissa kaikki tällainen syrjintä olisi kiellettävä ja asiakkailla olisi sen vuoksi oltava oikeus tässä asetuksessa vahvistetuin erityisin edellytyksin toteuttaa liiketoimia samoin ehdoin kuin paikalliset asiakkaat ja heillä olisi oltava täydet ja tasapuoliset mahdollisuudet saada kaikkia erilaisia tarjottuja tavaroita tai palveluja kansallisuudestaan tai asuin- tai sijoittautumispaikastaan riippumatta. Siksi elinkeinonharjoittajien olisi tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä tämän syrjintäkiellon noudattamisen varmistamiseksi, jos kyseessä olevat asiakkaat eivät muussa tapauksessa voisi nauttia tällaisesta täydestä ja tasapuolisesta saatavuudesta.
- (23) Ensimmäinen näistä tilanteista on se, jossa elinkeinonharjoittaja myy tavaroita, jotka toimitetaan jäsenvaltioon, johon elinkeinonharjoittaja yleisten käyttöehtojensa mukaan tarjoaa toimituksen, tai jotka haetaan paikasta, josta on sovittu elinkeinonharjoittajan ja asiakkaan välillä, siinä jäsenvaltiossa, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa tällaisen vaihtoehdon kyseisissä yleisissä käyttöehdoissa. Tässä tilanteessa asiakkaan olisi voitava ostaa tavaroita täsmälleen samoin ehdoin, mukaan lukien hinta ja tavaroiden toimitusehdot, kuin samanlaiset asiakkaat, jotka asuvat jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, johon tavarat toimitetaan tai josta ne haetaan. Tämä voisi tarkoittaa sitä, että ulkomaisten asiakkaiden on noudettava tavarat kyseisestä jäsenvaltiosta tai toisesta jäsenvaltiosta, johon elinkeinonharjoittaja toimittaa tavaroita, tai järjestettävä itse omin varoin tavaroiden rajat ylittävä toimitus. Tässä tilanteessa ei ole direktiivin 2006/112/EY nojalla tarpeellista rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi asiakkaan jäsenvaltiossa.

- (24) Toinen tilanne on se, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa sähköisesti suoritettavia palveluita. Tässä tapauksessa fyysinen toimitus ei ole tarpeen, koska palvelut suoritetaan sähköisesti. Elinkeinonharjoittaja voi ilmoittaa arvonnäisäveron ja maksaa sen yksinkertaistetusti täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2011 vahvistettujen arvonnäisäveron erityisjärjestelmään (MOSS) sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Sähköisesti suoritettaviin palveluihin kuuluvat esimerkiksi pilvipalvelut, tiedonvarastointipalvelut, verkkosivustojen ja palomuurien ylläpito sekä hakukoneiden ja internethakemistojen käyttö.
- (25) Myöskään tilanteessa, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa palveluja ja asiakas ottaa kyseiset palvelut vastaan fyysisessä paikassa, kuten elinkeinonharjoittajan tiloissa tai muussa erityisessä paikassa, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa palveluja sillä alueella, jolla elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa, ei olisi perusteltua soveltaa erilaisia yleisiä käyttöehtoja asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä. Tällaiset tilanteet koskevat sellaisten muiden kuin sähköisesti suoritettavien palvelujen tarjoamista kuin hotellimajoitus, urheilutapahtumat, autonvuokraus tai musiikkifestivaalien tai huvipuistojen pääsyliput. Tällaisissa tilanteissa elinkeinonharjoittajan ei tarvitse rekisteröityä arvonnäisäverovelvolliseksi toisessa jäsenvaltiossa eikä järjestää tavaroiden rajat ylittävää toimitusta.
- (26) Tämän asetuksen noudattaminen ei aiheuta elinkeinonharjoittajalle mitään tuomioistuimen toimivaltaan tai sovellettavan lainsäädännön eroihin liittyviä lisäkustannuksia missään näissä tilanteissa asetuksissa (EY) N:o 593/2008 ja (EU) N:o 1215/2012 vahvistettujen sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia ja tuomioistuimen toimivaltaa koskevien säännösten nojalla, kun elinkeinonharjoittaja ei harjoita toimintaa kuluttajan jäsenvaltiossa tai se ei suuntaa toimintaa sinne. Jos elinkeinonharjoittaja sitä vastoin harjoittaa toimintaa kuluttajan jäsenvaltiossa tai suuntaa toimintaa sinne, elinkeinonharjoittaja on ilmaissut aikomuksen solmia kauppasuhteita kyseisen jäsenvaltion kuluttajiin ja on siten pystynyt ottamaan huomioon tällaiset kustannukset.
- (27) Tämän asetuksen mukaista asiakkaiden syrjintäkieltoa ei olisi tulkittava siten, että se estää elinkeinonharjoittajia tarjoamasta tavaroita tai palveluja eri jäsenvaltioissa tai eri asiakasryhmille kohdennetuin tarjouksin ja erilaisin yleisin käyttöehdoin, mukaan lukien perustamalla maakohtaisia verkkorajapintoja. Tällaisissa tilanteissa elinkeinonharjoittajien olisi kuitenkin aina kohdeltava asiakkaitaan syrjimättömällä tavalla riippumatta asiakkaiden kansallisuudesta tai asuin- tai sijoittautumispaikasta, jos asiakas haluaa hyötyä tällaisista tarjouksista ja yleisistä käyttöehdoista. Kieltoa ei olisi tulkittava siten, että se estää soveltamasta erilaisia yleisiä käyttöehtoja, jotka ovat erilaisia muista syistä, joita voivat olla tietyn yhdistyksen jäsenyys tai elinkeinonharjoittajalle suoritettut maksut, jos nämä syyt eivät liity kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan. Kieltoa ei myöskään olisi tulkittava siten, että se estää elinkeinonharjoittajien vapauden tarjota syrjimättömin perustein erilaisia ehtoja, eri hinnat mukaan lukien, eri myyntipisteissä, kuten myymälöissä ja verkkosivustoilla, tai tehdä tiettyjä tarjouksia vain yhden jäsenvaltion tietyllä alueella.
- (28) Kieltoa ei olisi myöskään tulkittava siten, että se vaikuttaa elinkeinonharjoittajan asiakkaalle tarjoamaa kaupanteon jälkeistä asiakastukea tai kaupanteon jälkeisiä palveluja koskevien alueellisten tai muunlaisten rajoitusten soveltamiseen. Tätä asetusta ei näin ollen olisi tulkittava siten, että sillä veloitetaan toimittamaan tavaroita rajat ylittävästi toiseen jäsenvaltioon, jos elinkeinonharjoittaja ei muutoin tarjoaisi asiakkailleen mahdollisuutta tällaisiin toimituksiin. Sitä ei myöskään olisi tulkittava siten, että sillä veloitetaan lisäksi kattamaan postituksesta ja kuljetuksesta aiheutuvat kustannukset ja kokoamis- ja purkamiskustannukset, jotka ylittävät sen, mitä on sopimuksessa sovittu unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämän asetuksen soveltaminen ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 1999/44/EY⁽¹⁾ ja 2011/83/EU⁽²⁾ soveltamiseen.
- (29) Tämän asetuksen noudattamisen ei sinällään olisi synnyttävä elinkeinonharjoittajalle velvollisuutta noudattaa sopimukseen perustumattomia kansallisia oikeudellisia vaatimuksia, jotka koskevat tavaroita ja palveluja asiakkaan jäsenvaltiossa, kuten merkintä- tai alakohtaisia vaatimuksia, tai tiedottaa asiakkaille näistä vaatimuksista.
- (30) Direktiivin 2006/112/EY XII osaston 1 luvussa säädetyt erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien elinkeinonharjoittajien ei tarvitse maksaa arvonnäisäveroa jäsenvaltiossa, johon ne ovat sijoittautuneet. Kun tällaiset elinkeinonharjoittajat tarjoavat sähköisesti suoritettavia palveluja, kielto soveltaa erilaisia yleisiä käyttöehtoja asiakkaan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/ETY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä merkitsisi vaatimusta rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi toisten jäsenvaltioiden alv:n huomioon ottamiseksi ja voisi aiheuttaa lisäkustannuksia, mikä olisi kohtuuton rasite, kun otetaan huomioon kyseisten elinkeinonharjoittajien koko ja ominaispiirteet. Nämä elinkeinonharjoittajat olisi siksi vapautettava kyseisen kiellon noudattamisesta niin pitkäksi aikaa kun tällaista järjestelmää sovelletaan.

- (31) Kaikissa näissä tilanteissa elinkeinonharjoittajia voidaan joissain tapauksissa estää myymästä tavaroita tai tarjoamasta palveluja tietyille asiakkaille tai tiettyjen alueiden asiakkaille asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä unionin oikeudessa tai unionin oikeuden mukaisessa jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetyn erityisen kiellon tai vaatimuksen seurauksena. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä voidaan myös vaatia unionin oikeuden mukaisesti, että elinkeinonharjoittajat noudattavat tiettyjä kirjojen hinnoittelua koskevia sääntöjä. Elinkeinonharjoittajia ei olisi estettävä noudattamasta tällaista lainsäädäntöä siinä määrin kuin se on tarpeellista.
- (32) Unionin oikeuden mukaan elinkeinonharjoittajat voivat periaatteessa vapaasti päättää, mitä maksuvälineitä ne haluavat hyväksyä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ⁽²⁾ mukaisesti elinkeinonharjoittajilla, jotka hyväksyvät tietyn tuotemerkin ja tietyn tyyppisen korttipohjaisen maksuvälineen, ei ole velvollisuutta hyväksyä muiden korttipohjaisten maksuvälineiden tuotemerkkien samantyyppisiä kortteja tai saman tuotemerkin erityyppisiä kortteja. Näin ollen elinkeinonharjoittajilla, jotka hyväksyvät tietyn tuotemerkin pankkikortin, ei ole velvollisuutta hyväksyä kyseisen tuotemerkin luottokorttia tai hyväksyessään tietyn tuotemerkin kulutusluottokortteja velvollisuutta hyväksyä myös saman tuotemerkin yritysluottokortteja. Vastaavasti elinkeinonharjoittajalla, joka käyttää direktiivissä (EU) 2015/2366 määriteltyjä maksutoimeksiantopalveluja, ei ole velvollisuutta hyväksyä maksua, jos tämä edellyttää uuden sopimuksen tekemistä maksutoimeksiantopalvelun tarjoajan kanssa tai tämän kanssa tehdyn sopimuksen muuttamista. Kuitenkin kun tämä valinta on tehty, elinkeinonharjoittajat eivät saisi syrjiä asiakkaita unionissa kieltäytymällä tietyistä liiketoimista tai muutoin soveltamalla erilaisia maksuehtoja näihin liiketoimiin asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä. Tässä yhteydessä olisi nimenomaisesti kiellettävä myös tällainen perusteeton eriarvoinen kohtelu syistä, jotka liittyvät maksutilin sijaintiin, maksupalvelun tarjoajan sijoittautumispaikkaan tai maksuvälineen myöntämispaikkaan unionissa. Lisäksi on syytä muistaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 260/2012 ⁽³⁾ kielletään jo kaikkia maksunsaajia, elinkeinonharjoittajat mukaan lukien, vaatimasta, että pankkitilin on sijaittava tietyssä jäsenvaltiossa, jotta euromääräinen maksu voidaan hyväksyä. Elinkeinonharjoittajan olisi voitava jatkossakin vapaasti veloittaa syrjimättömiä palvelumaksuja maksuvälineen käytöstä unionin oikeuden mukaisesti. Lisäksi tähän oikeuteen sovelletaan jäsenvaltioiden direktiivin (EU) 2015/2366 62 artiklan 5 kohdan nojalla käyttöön ottamia rajoituksia.
- (33) Direktiivissä (EU) 2015/2366 otettiin käyttöön sähköisten maksujen toimeksiantoa ja käsittelyä koskevat tiukat turvallisuusvaatimukset. Nämä vaatimukset pienentävät petosten riskiä kaikissa uusissa ja perinteisemmissä maksuvälineissä, erityisesti verkkomaksuissa. Maksupalvelujen tarjoajilla on velvollisuus soveltaa niin sanottua asiakkaan vahvaa tunnistamista eli tunnistamisprosessia, joka vahvistaa maksupalvelun tai maksutapahtuman käyttäjän henkilöllisyyden. Etämaksutapahtumien kuten verkkomaksujen tapauksessa turvallisuusvaatimukset ovat vieläkin tiukemmat, sillä niissä vaaditaan dynaamista linkkiä tapahtuman summaan ja maksunsaajan tiliin, jotta käyttäjälle voidaan tarjota lisäsuojaa minimoimalla riskiä erehdyksen tai petosyritysten tapauksessa. Näiden vaatimusten tuloksena maksuvälinepetosten riski kansallisissa ja rajat ylittävissä ostoissa on pienentynyt merkittävästi. Kuitenkin tilanteissa, joissa elinkeinonharjoittajan saatavilla ei ole muuta keinoa pienentää asiakkaan maksulaininlyöntejä koskevaa riskiä, mukaan lukien erityisesti asiakkaan luottokelpoisuuden arviointiin liittyvät ongelmat, elinkeinonharjoittajien olisi voitava olla toimittamatta tavaroita tai tarjoamatta palvelua ennen vahvistuksen saamista maksutapahtuman asianmukaisesta käynnistämisestä. Suoraveloitusten tapauksessa elinkeinonharjoittajille olisi oltava sallittua periä ennakkomaksu tilisiirron kautta ennen tavarantoimituksen lähettämistä tai palvelun tarjoamista. Erilaisen kohtelun olisi kuitenkin perustuttava ainoastaan objektiivisiin ja hyvin perusteltuihin syihin.
- (34) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa kilpailusääntöjen, erityisesti SEUT 101 ja 102 artiklan, soveltamiseen. Tämä asetus ja erityisesti sen tavaroiden tai palvelujen saatavuutta koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa varsinkaan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/751, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

komission asetuksessa (EU) N:o 330/2010 ⁽¹⁾ tarkoitettuihin sopimuksiin, joilla rajoitetaan aktiivista myyntiä. Sopimuksia, joissa elinkeinonharjoittajille asetetaan velvollisuus olla harjoittamatta passiivista myyntiä tietyille asiakkaille tai asiakasryhmille tietyillä alueilla, pidetään yleensä kilpailua rajoittavina eikä niitä voida tavallisesti vapauttaa SEUT 101 artiklan 1 kohdassa määrätystä kiellosta. Jos tällaista poikkeusta kuitenkin sovelletaan tai jos sopimusrajoituksiin ei sovelleta SEUT 101 artiklaa, on olemassa riski, että niitä voidaan käyttää tämän asetuksen säännösten kiertämiseen. Tällaisten sopimusten asiaa koskevien ehtojen olisi siksi oltava mitättömiä, jos niissä asetetaan elinkeinonharjoittajille velvollisuuksia toimia tässä asetuksessa säädettyjen pääsyyn verkkorajapintoihin, tavaroiden tai palvelujen saatavuuteen ja maksamiseen liittyvien kieltojen vastaisesti. Nämä ehdot koskevat esimerkiksi sopimusrajoituksia, jotka estävät elinkeinonharjoittajaa vastaamasta yksittäisten asiakkaiden omasta aloitteestaan tekemiin tiedusteluihin tavaroiden myynnistä ilman toimitusta elinkeinonharjoittajan sopimuksella määritellyn alueen ulkopuolelle asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä.

- (35) Jäsenvaltioiden olisi nimitettävä yksi tai useampi elin, joka vastaa tehokkaiden toimien toteuttamisesta tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Kyseisillä elimillä, joihin voisi kuulua tuomioistuimia ja hallintoviranomaisia, olisi oltava tarvittavat valtuudet määrätä elinkeinonharjoittaja noudattamaan tätä asetusta. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava, että elinkeinonharjoittajia vastaan voidaan toteuttaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia toimenpiteitä, jos tätä asetusta rikotaan.
- (36) Kuluttajien olisi voitava saada asiasta vastaavilta viranomaisilta apua, joka helpottaa tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien riitojen ratkaisua elinkeinonharjoittajien kanssa, muun muassa soveltuviin tapauksiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 524/2013 ⁽²⁾ nojalla perustetuilta elimiltä.
- (37) Tätä asetusta olisi arvioitava säännöllisesti, jotta siihen voidaan tarvittaessa ehdottaa muutoksia. Arvioinneissa olisi otettava huomioon asetuksen yleinen vaikutus sisämarkkinoihin ja rajat ylittävään sähköiseen kaupankäyntiin. Ensimmäisessä arvioinnissa olisi keskityttävä arvioimaan yleisiin käyttöehtoihin liittyvän kiellon mahdollista laajentamista sähköisesti suoritettaviin palveluihin, myös palveluihin, joiden keskeinen piirre on pääsyn tarjoaminen tekijänoikeudella suojattuihin teoksiin ja muuhun suojattuun aineistoon ja niiden käytön mahdollistaminen, sillä edellytyksellä, että elinkeinonharjoittajalla on hallussaan tarvittavat oikeudet kyseessä oleville alueille. Siinä olisi myös tarkasteltava, olisiko tämän asetuksen soveltamisala laajennettava palveluihin, jotka eivät kuulu direktiivin 2006/123/EY soveltamisalaan, ottaen asianmukaisesti huomioon kunkin tällaisen palvelun erityispiirteet.
- (38) Tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen tehokkaan täytäntöönpanon helpottamiseksi myös näiden sääntöjen osalta olisi oltava käytettävissä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2006/2004 ⁽³⁾ säädetyt mekanismit, joilla varmistetaan toimivaltaisten viranomaisten rajat ylittävä yhteistyö. Koska asetusta (EY) N:o 2006/2004 sovelletaan kuitenkin vain kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön osalta, näiden mekanismien olisi oltava käytettävissä ainoastaan silloin, kun asiakas on kuluttaja. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 2006/2004 olisi muutettava. Koska asetus (EY) N:o 2006/2004 on kumottu 17 päivästä tammikuuta 2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2394 ⁽⁴⁾, myös kyseinen asetus olisi muutettava, jotta voidaan säilyttää kuluttajien etujen suoja.
- (39) Jotta mahdollistettaisiin kuluttajien kollektiivisten etujen suojaamista tarkoittavat kieltoanteet tämän asetuksen vastaisista teoista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti, myös mainittu direktiivi olisi muutettava siten, että sen liitteeseen I lisätään viittaus tähän asetukseen. Kuluttajia olisi myös kannustettava hyödyntämään tuomioistuinten ulkopuolisia riidanratkaisumekanismeja riidoissa, jotka koskevat verkkomyyntistä tai asetuksen (EU) N:o 524/2013 mukaisesti tehdyistä palvelusopimuksista aiheutuvia sopimusvelvoitteita.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 330/2010, annettu 20 päivänä huhtikuuta 2010, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin (EUVL L 102, 23.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”) (EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltoanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (40) Elinkeinonharjoittajilla, viranomaisilla ja muilla asianomaisilla osapuolilla olisi oltava riittävästi aikaa mukautua tämän asetuksen säännöksiin ja varmistaa niiden noudattaminen.
- (41) Koska tavoitteena on puuttua tehokkaasti asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvaan suoraan ja välilliseen syrjintään, tämän tavoitteen saavuttamiseksi on asianmukaista antaa asetus, jota sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa. Tämä on tarpeen, jotta voidaan varmistaa syrjimättömyyssääntöjen yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa sekä niiden yhtäaikaisten voimaantulo. Vain asetuksella voidaan varmistaa tarvittava selkeys, yhdenmukaisuus ja oikeusvarmuus, jotta asiakkaat voivat saada täyden hyödyn näistä säännöistä.
- (42) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli ehkäistä asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa suoraa ja välillistä syrjintää, mukaan lukien perusteettomat maarajoitukset, liiketoimissa elinkeinonharjoittajien kanssa unionin alueella, koska ongelma on luonteeltaan rajat ylittävä eikä voimassa oleva oikeudellinen kehys ole riittävän selkeä, vaan tavoite voidaan sen laajuuden ja sisämarkkinoilla käytävään kaupan mahdollisesti kohdistuvan vaikutuksen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (43) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tässä asetuksessa pyritään erityisesti varmistamaan perusoikeuskirjan 11, 16, 17 ja 38 artiklan täysimääräinen noudattaminen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tämän asetuksen tarkoituksena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ehkäisemällä perusteettomia maarajoituksia ja muita asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvia suoran tai välillisen syrjinnän muotoja, muun muassa selkeyttämällä edelleen tiettyjä tilanteita, joissa erilainen kohtelu ei voi olla perusteltavissa direktiivin 2006/123/EY 20 artiklan 2 kohdan nojalla.
2. Tätä asetusta ei sovelleta täysin valtion sisäisiin tilanteisiin, joissa kaikki liiketoimen merkitykselliset osatekijät rajoittuvat yhteen ainoaan jäsenvaltioon.
3. Tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2006/123/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.
4. Tämä asetus ei rajoita verotuksen alalla sovellettavien sääntöjen soveltamista.
5. Tämä asetus ei vaikuta tekijänoikeuden ja lähioikeuksien alalla sovellettaviin sääntöihin eikä etenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/29/EY ⁽¹⁾ vahvistettuihin sääntöihin.
6. Tämä asetus ei vaikuta yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevaan unionin oikeuteen. Tämän asetuksen noudattamisen ei pidä katsoa tarkoittavan, että elinkeinonharjoittaja suuntaa toimintaa jäsenvaltioon, jossa kuluttajan asuinpaikka tai kotipaikka on, asetuksen (EY) N:o 593/2008 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Erityisesti jos elinkeinonharjoittaja toimii tämän asetuksen 3, 4 ja 5 artiklan mukaisesti eikä estä tai rajoita kuluttajien pääsyä verkkorajapintaan eikä ohjaa kuluttajia näiden kansallisuuden tai asuinpaikan perusteella verkkorajapinnan versioon, joka poikkeaa siitä verkkorajapinnasta, johon kuluttajat yrittivät ensiksi päästä, eikä sovelleta erilaisia yleisiä käyttöehtoja myydessään tavaroita tai tarjotessaan palveluja tässä asetuksessa tarkoitetuissa tilanteissa, tai hyväksyy toisessa jäsenvaltiossa myönnettyjä maksuvälineitä syrjimättömin perustein, kyseisen elinkeinonharjoittajan ei yksinomaan näillä perusteilla katsota suuntaavaan toimintaansa jäsenvaltioon, jossa kuluttajalla on asuinpaikka tai kotipaikka. Elinkeinonharjoittajan ei myöskään katsota pelkästään näistä syistä suuntaavan toimintaansa jäsenvaltioon, jossa kuluttajalla on asuinpaikka tai kotipaikka, kun elinkeinonharjoittaja tarjoaa sopimuksen tekemisen jälkeen kuluttajalle tietoa ja apua, mikä on johtunut siitä, että elinkeinonharjoittaja noudattaa tätä asetusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

7. Direktiivin 2006/123/EY 20 artiklan 2 kohtaa sovelletaan siltä osin kuin tässä asetuksessa ei säädetä tarkempia säännöksiä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'sähköisesti suoritettavilla palveluilla' tarkoitetaan palveluja, jotka suoritetaan internetin tai sähköisen verkon välityksellä ja joiden luonteesta johtuu, että ne ovat pääasiassa automatisoituja ja vaativat vain vähän ihmisen osallistumista eikä niitä voida tarjota ilman tietotekniikkaa;
- 2) 'siirtohinnalla' tarkoitetaan asetuksen (EU) 2015/751 2 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettua siirtohintaa;
- 3) 'korttipohjaisella maksuvälineellä' tarkoitetaan asetuksen (EU) 2015/751 2 artiklan 20 alakohdassa tarkoitettua korttipohjaista maksuvälinettä;
- 4) 'maksutuotemerkillä' tarkoitetaan asetuksen (EU) 2015/751 2 artiklan 30 alakohdassa tarkoitettua maksutuotemerkkiä;
- 5) 'maksutapahtumalla' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 5 alakohdassa tarkoitettua maksutapahtumaa;
- 6) 'maksupalvelulla' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettua maksupalvelua;
- 7) 'maksupalvelun tarjoajalla' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 11 alakohdassa tarkoitettua maksupalvelun tarjoajaa;
- 8) 'maksutilillä' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 12 alakohdassa tarkoitettua maksutiliä;
- 9) 'maksuvälineellä' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 14 alakohdassa tarkoitettua maksuvälinettä;
- 10) 'suoraveloituksella' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 23 alakohdassa tarkoitettua suoraveloitusta;
- 11) 'tilisiirrolla' tarkoitetaan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 24 alakohdassa tarkoitettua tilisiirtoa;
- 12) 'kuluttajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 13) 'asiakkaalla' tarkoitetaan kuluttajaa, joka on jäsenvaltion kansalainen tai jonka asuinpaikka on jäsenvaltiossa, tai yritystä, jonka sijoittautumispaikka on jäsenvaltiossa, ja joka vastaanottaa palvelun tai ostaa tavarain tai yrittää tehdä niin unionissa pelkästään loppukäyttöä varten;
- 14) 'yleisillä käyttöehdoilla' tarkoitetaan kaikkia ehtoja, edellytyksiä ja muita tietoja, mukaan lukien nettomyyntihinnat, joilla säännellään asiakkaiden mahdollisuuksia saada elinkeinonharjoittajan myyntiin tarjottavia tavaroita tai palveluja ja jotka elinkeinonharjoittaja on asettanut ja joita se soveltaa ja jotka se on saattanut yleiseen tietoon tai jotka on asetettu ja joita sovelletaan ja jotka on saatettu yleiseen tietoon sen puolesta ja joita sovelletaan, elleivät elinkeinonharjoittaja ja asiakas ole tehneet erikseen neuvoteltua sopimusta;
- 15) 'tavaralla' tarkoitetaan aineellista irtainta esinettä, lukuun ottamatta esineitä, jotka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla;
- 16) 'verkkorajapinnalla' tarkoitetaan mitä tahansa elinkeinonharjoittajan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osat ja sovellukset, myös mobiilisovellukset, jonka kautta asiakkailla on pääsy elinkeinonharjoittajan tarjoamiin tavaroihin tai palveluihin näitä tavaroita tai palveluja koskevien liiketoimien suorittamiseksi;
- 17) 'palvelulla' tarkoitetaan itsenäisenä ammatinharjoittajana suoritettavaa SEUT 57 artiklassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, josta yleensä saadaan korvaus;
- 18) 'elinkeinonharjoittajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai joko julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka toimii, myös elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivan muun henkilön kautta, tarkoituksessa, joka kuuluu elinkeinonharjoittajan elinkeino- tai ammattitoimintaan.

3 artikla

Pääsy verkkorajapintoihin

1. Elinkeinonharjoittaja ei saa teknisiä toimenpiteitä käyttäen tai muulla tavoin estää tai rajoittaa asiakkaan pääsyä elinkeinonharjoittajan verkkorajapintaan asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä.
2. Elinkeinonharjoittaja ei saa asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä ohjata asiakasta elinkeinonharjoittajan verkkorajapinnan versioon, joka poikkeaa sommittelunsa, käytetyn kielen tai muiden ominaispiirteiden suhteen siitä verkkorajapinnasta, johon asiakas alun perin yritti päästä, mikä tekee kyseisestä versiosta pelkästään tietyn kansallisuuden tai asuin- tai sijoittautumispaikan omaaville asiakkaille tarkoitetun, ellei asiakas ole nimenomaisesti suostunut tällaiseen verkkorajapinnan toiseen versioon ohjaamiseen.

Jos asiakas ohjataan verkkorajapinnan toiseen versioon hänen annettuaan nimenomaisen suostumuksensa, sen elinkeinonharjoittajan verkkorajapinnan version, johon asiakas alun perin yritti päästä, on oltava edelleenkin helposti kyseisen asiakkaan saatavilla.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja kieltoja ei sovelleta, kun pääsyn estäminen tai rajoittaminen tai ohjaaminen verkkorajapinnan toiseen versioon on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa sellaisen unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä unionin oikeuden mukaisesti säädetyn vaatimuksen noudattaminen, jota sovelletaan elinkeinonharjoittajan toimintaan.

Tällaisissa tilanteissa elinkeinonharjoittajan on annettava asiakkaille selkeä ja täsmällinen selvitys syistä, joiden vuoksi pääsyn estäminen tai rajoittaminen tai ohjaaminen toiseen versioon on tarpeen tällaisen vaatimuksen noudattamiseksi. Selvitys on esitettävä siinä verkkorajapinnassa käytetyllä kielellä, johon asiakas alun perin yritti päästä.

4 artikla

Tavaroiden tai palvelujen saatavuus

1. Elinkeinonharjoittaja ei saa soveltaa tavaroihin tai palveluihin erilaisia yleisiä käyttöehtoja asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan liittyvistä syistä tilanteissa, joissa asiakas pyrkii
 - a) ostamaan elinkeinonharjoittajalta tavaroita, jotka toimitetaan johonkin jäsenvaltiossa sijaitsevaan paikkaan, johon elinkeinonharjoittaja tarjoaa yleisissä käyttöehdoissa toimituksen, tai tavaroita, jotka haetaan paikasta, josta on sovittu elinkeinonharjoittajan ja asiakkaan välillä, siinä jäsenvaltiossa, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa tällaisen vaihtoehdon yleisissä käyttöehdoissa;
 - b) vastaanottamaan elinkeinonharjoittajalta muita sähköisesti suoritettavia palveluja kuin palveluja, joiden keskeinen piirre on pääsyn tarjoaminen tekijänoikeudella suojattuihin teoksiin tai muuhun suojattuun aineistoon tai niiden käytön mahdollistaminen, mukaan lukien tekijänoikeudella suojattujen teosten tai muun suojatun aineiston myynti aineettomassa muodossa;
 - c) vastaanottamaan elinkeinonharjoittajalta muita kuin sähköisesti suoritettavia palveluja fyysisessä paikassa sen jäsenvaltion alueella, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu kiello ei estä elinkeinonharjoittajia tarjoamasta yleisiä käyttöehtoja, nettomyyntihinnat mukaan luettuina, jotka poikkeavat toisistaan eri jäsenvaltioissa tai jäsenvaltion sisällä ja jotka tarjotaan asiakkaille tietyllä alueella tai tietyille asiakasryhmille syrjimättömin perustein.
3. Edellä 1 kohdassa säädetyn kiellon noudattaminen ei sinällään merkitse sitä, että elinkeinonharjoittajalla on velvollisuus noudattaa sopimukseen perustumattomia kansallisia oikeudellisia vaatimuksia, jotka koskevat tavaroita ja palveluja asiakkaan jäsenvaltiossa, tai tiedottaa asiakkaille näistä vaatimuksista.
4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua kieltoa ei sovelleta elinkeinonharjoittajiin, jotka on vapautettu arvonnäköisestä direktiivin 2006/112/EY XII osaston 1 luvun säännösten nojalla.
5. Edellä 1 kohdassa vahvistettua kieltoa ei sovelleta siltä osin kuin unionin oikeudessa tai unionin oikeuden mukaisessa jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetty erityinen säännös estää elinkeinonharjoittajaa myymästä tavaroita tai tarjoamasta palveluja tietyille asiakkaille tai tiettyjen alueiden asiakkaille.

Kirjojen myynnin osalta 1 kohdassa vahvistettu kiello ei estä elinkeinonharjoittajia soveltamasta eri hintoja tiettyjen alueiden asiakkaisiin siltä osin kuin niiden edellytetään tekevän näin unionin oikeuden mukaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla.

5 artikla

Syrjimättömyys maksamiseen liittyvistä syistä

1. Elinkeinonharjoittaja ei saa hyväksymissään maksuvälineissä soveltaa maksutapahtumiin erilaisia ehtoja asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan, maksutilin sijaintiin, maksupalvelun tarjoajan sijoittautumispaikkaan tai maksuvälineen myöntämispaikkaan unionissa liittyvistä syistä, kun
 - a) maksutapahtuma suoritetaan sähköisenä maksutapahtumana tilisiirtona, suoraveloituksena tai korttipohjaisella maksuvälineellä saman maksutuotemerkin ja -tyypin sisällä;
 - b) tunnistamisvaatimukset täytetään direktiivin (EU) 2015/2366 mukaisesti; ja
 - c) maksutapahtumat suoritetaan elinkeinonharjoittajan hyväksymässä valuutassa.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu kielto ei estä elinkeinonharjoittajaa olemasta toimittamatta tavaroita tai tarjoamatta palvelua ennen vahvistuksen saamista maksutapahtuman asianmukaisesta käynnistämisestä, jos tämä on objektiivisista syistä perusteltua.
3. Edellä 1 kohdassa vahvistettu kielto ei estä elinkeinonharjoittajaa veloittamasta palvelumaksuja sellaisten korttipohjaisten maksuvälineiden käytöstä, joiden siirtohintoja ei säännellä asetuksen (EU) 2015/751 II luvun nojalla, ja niistä maksupalveluista, joihin asetusta (EU) N:o 260/2012 ei sovelleta, ellei sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jota sovelletaan elinkeinonharjoittajan toimintaan, ole otettu käyttöön direktiivin (EU) 2015/2366 62 artiklan 5 kohdan mukaisesti kieltoa tai rajoitusta, joka koskee oikeutta veloittaa palvelumaksuja maksuvälineiden käytöstä. Tällaiset maksut eivät saa ylittää maksuvälineen käytöstä elinkeinonharjoittajalle aiheutuneita suoria kustannuksia.

6 artikla

Passiivista myyntiä koskevat sopimukset

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 330/2010 ja SEUT 101 artiklan soveltamista tämä asetus ei vaikuta asetuksessa (EU) N:o 330/2010 tarkoitettuihin aktiivista myyntiä rajoittaviin sopimuksiin eikä asetuksessa (EU) N:o 330/2010 tarkoitettuihin passiivista myyntiä rajoittaviin sopimuksiin, jotka koskevat liiketoimia, joihin ei sovelleta tämän asetuksen 3, 4 ja 5 artiklassa vahvistettuja kieltoja.
2. Asetuksessa (EU) N:o 330/2010 tarkoitettujen sopimusten säännökset, joissa elinkeinonharjoittajille asetetaan passiivista myyntiä koskevia velvollisuuksia, jotka edellyttävät niiden toimivan tämän asetuksen 3, 4 ja 5 artiklassa säädettyjen kieltojen vastaisesti, ovat mitättömiä.

7 artikla

Täytäntöönpano

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi elin, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanon riittävästä ja tehokkaasta valvonnasta.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista toimenpiteistä ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle, ja ne asetetaan julkisesti saataville komission verkkosivustolla.

8 artikla

Kuluttajille annettava apu

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi elin, joka vastaa käytännön avun antamisesta kuluttajille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvissa kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisissä riita-asioissa.

9 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen arvioinnista viimeistään 23 päivänä maaliskuuta 2020 ja tämän jälkeen viiden vuoden välein. Komissio ottaa tällöin huomioon asetuksen yleisen vaikutuksen sisämarkkinoihin ja rajat ylittävään sähköiseen kaupankäyntiin, mukaan lukien erityisesti erilaisten sovellettavien kuluttajasopimusoikeutta koskevien sääntelyjärjestelmien olemassaolosta johtuva mahdollisen elinkeinonharjoittajien hallinnollisten ja taloudellisten rasitteiden lisääntyminen. Kertomukseen on tarvittaessa liityttävä ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi oikeudellisen, teknisen ja taloudellisen kehityksen valossa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ensimmäisessä arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tämän asetuksen soveltamisalaa ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn kiellon laajuutta sekä sitä, olisiko tätä asetusta sovellettava myös sähköisesti suoritettaviin palveluihin, joiden keskeinen piirre on pääsyn tarjoaminen tekijänoikeudella suojattuihin teoksiin tai muuhun suojattuun aineistoon ja niiden käytön mahdollistaminen, mukaan lukien tekijänoikeudella suojattujen teosten tai muun suojatun aineiston myynti aineettomassa muodossa, sillä edellytyksellä, että elinkeinonharjoittajalla on hallussaan tarvittavat oikeudet kyseessä oleville alueille.

10 artikla

Asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

1. Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen kohta seuraavasti:

”22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60 I, 2.3.2018, s. 1), ainoastaan kun asiakas on kyseisen asetuksen 2 artiklan 12 kohdassa määritelty kuluttaja.”

2. Lisätään asetuksen (EU) 2017/2394 liitteeseen kohta seuraavasti:

”27. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60 I, 2.3.2018, s. 1), ainoastaan kun asiakas on kyseisen asetuksen 2 artiklan 12 kohdassa määritelty kuluttaja.”

3. Lisätään direktiivin 2009/22/EY liitteeseen I kohta seuraavasti:

”16. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60 I, 2.3.2018, s. 1).”

11 artikla

Loppusäännökset

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 3 päivästä joulukuuta 2018.

2. Asetuksen 6 artiklaa sovelletaan kuitenkin 23 päivästä maaliskuuta 2020 sellaisten ennen 2 päivää maaliskuuta 2018 tehtyjen sopimusten määräyksiin, jotka ovat SEUT 101 artiklan ja vastaavien kansallisen kilpailulainsäädännön sääntöjen mukaisia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä helmikuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

L. PAVLOVA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. TAJANI

Komission lausuma

Komissio panee merkille 9 artiklan tekstin, josta Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sopineet.

Komissio haluaa tässä yhteydessä ilmoittaa, sille perussopimuksen mukaan kuuluvaa aloiteoikeutta rajoittamatta, että se tarkastelee 9 artiklan mukaisesti huolellisesti tämän asetuksen ensimmäisessä arvioinnissaan, joka on tehtävä kahden vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta, millä tavalla asetus on pantu täytäntöön ja miten se on edistänyt sisämarkkinoiden toimivuutta. Tässä se ottaa huomioon kuluttajien entistä suuremmat odotukset, erityisesti niiden, joilla ei ole pääsyä tekijänoikeudella suojattuihin palveluihin.

Arvioinnissaan komissio tekee myös perusteellisen analyysin asetuksen soveltamisalan muutoksen toteuttamiskelpoisuudesta ja siitä mahdollisesti aiheutuvista kustannuksista ja eduista. Sen olisi tarkasteltava erityisesti sitä, olisiko 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty kielto mahdollisesti poistettava sähköisesti suoritettavilta palveluilta, joiden keskeinen piirre on pääsyn tarjoaminen tekijänoikeudella suojattuihin teoksiin ja muuhun suojattuun aineistoon ja niiden käytön mahdollistaminen, silloin kun elinkeinonharjoittajalla on hallussaan tarvittavat oikeudet kyseessä oleville alueille, ottaen asianmukaisesti huomioon mahdolliset vaikutukset, joita asetuksen soveltamisalan laajentamisella olisi kuluttajiin ja yrityksiin ja asiaankuuluviin aloihin koko Euroopan unionissa. Komissio analysoi lisäksi huolellisesti, onko muilla aloilla syytä poistaa perusteettomia kansallisuuteen, asuinpaikkaan tai sijoittautumispaikkaan perustuvia rajoituksia, mukaan lukien alat, jotka eivät kuulu direktiivin 2006/132/EY soveltamisalaan ja jotka on myös jätetty asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle sen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kuten kuljetusalan palvelut ja audiovisuaaliset palvelut.

Jos komissio tulee arvioinnissaan siihen tulokseen, että asetuksen soveltamisalaa on muutettava, se liittää arviointiinsa sitä koskevan säädösehdotuksen.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI